

Avgiftsskyldighet för dagvatten

Några fastighetsägare fick faktura från kommunen på bruksavgifter för *dagvatten fastighet* och *dagvatten gata*. Fastighetsägarna yrkade hos VA-nämnden om att den skulle fastställa att avgiftsskyldighet för dagvatten för deras respektive fastighet inte förelåg. Dessa ansåg att dagvattenavgiften stred mot bestämmelsen i 26 § VA-lagen om en skälig och rättvis avgiftsfördelning. Fastigheterna hade inte något behov av det allmänna VA-systemet för avledning av dagvatten eftersom marken på tomterna inte är hårdgjord och dagvattnet från fastigheterna tas upp av växtlighet och renas genom jordlagren. Fastighetsägarna ansåg också det vara oskäligt att låta endast kommunens fastighetsägare stå för kostnaden för avledning av dagvatten från allmänna platser. När det gäller beräkningsgrunden för dagvattenavgiften så ansåg fastighetsägarna att det medför en orättvis fördelning att låta fastigheters tomtyta vara avgörande för avgiftens storlek eftersom en större fastighet inte har större behov och nytta av dagvattensystemet än en mindre fastighet, såvida inte fastighetens markyta är hårdgjord.

Kommunen bestred yrkandena och hänvisade till gällande taxa samt att tomtyta som beräkningsgrund har införts för att få en så rättvis fördelning som möjligt av kostnaderna för omhändertagande av dagvatten.

VA-nämnden konstaterade att avgiftsskyldighet för *dagvatten fastighet* uppkommer när förbindelsepunkt har upprättats och meddelats enligt 9 § VA-lagen. Denna avser fastighetens enskilda utnyttjande av den allmänna VA-anläggningen. Vid sidan av dessa avgifter har huvudmannen rätt enligt 10 § VA-lagen ta ut avgifter för *dagvatten gata* av fastighetsägare inom detaljplan. Avgiftsskyldigheten är inte beroende av att någon förbindelsepunkt har upprättats eller att fastigheten har något individuellt behov av denna vattentjänst. Nyttan får i stället sägas ligga i just det förhållandet att avledning görs från gator, torg och allmänna platser inom planområdet. Kostnad för denna avledning ska därför belasta fastigheterna inom planområdet.

Fastigheterna ansågs vara avgiftsskyldiga för både dagvatten fastighet och dagvatten gata eftersom dessa inte hade visat att behovet av avledning med större fördel kunde tillgodoses på annat sätt samt att kommunen hade upprättat och meddelat förbindelsepunkter och utfört anordningar för avledning av dagvatten från allmänna platser inom planområdet.

När det gällde beräkningsgrunden anförde VA-nämnden att fastighetens tomtyta har i rättspraxis ansetts utgöra ett rättvisande mått på nyttan av den allmänna VA-anläggningen när det gäller avledning av dagvatten från fastigheten. I rättspraxis har också godtagits att avgiftsbördan för avvattnings av allmänna platser (dagvatten gata) fördelas på de avgiftsskyldiga fastigheterna i förhållande till tomtytan (jmf BVa 19, Va 251/90).

VA-nämnden lämnade därmed sökandenas talan utan bifall.

BVa 63, Va 11/05, Va 15/05, Va 22/05

Rita Lord